

Nr 186.

Av herr **Söderberg**, om stadgande av skyldighet för vissa kommuner att utse särskild nykterhetsnämnd.

I 3 § i lagen om behandling av alkoholister är stadgat, att särskild nykterhetsnämnd må tillsättas, ifall så prövas lämpligt i stad av stadsfullmäktige eller, där sådana ej finnas, av allmän rådstuga och på landet av kommunalstämman. Där ej vederbörande kommunala myndighet sålunda beslutar tillsättandet av särskild nykterhetsnämnd, skall kommunens fattigvårdsstyrelse fullgöra nykterhetsnämndens åligganden.

Denna valfrihet i fråga om tillsättandet av nykterhetsnämnd har haft till följd, att i åtskilliga städer och andra större kommuner har särskild nykterhetsnämnd ej blivit utsedd. Detta har emellertid visat sig vara till olägenhet, då fattigvårdsstyrelserna, vilkas ledamöter ju äro utsedda för helt andra uppgifter än dem, som tillkomma nykterhetsnämnden, ofta icke visat något intresse för dennas verksamhet. Häröver har ofta försports klagomål vid de av centralförbundet för nykterhetsundervisning i landets olika delar anordnade kurserna, vid vilka numera städse förekommer föredrag med efterföljande diskussion rörande nykterhetsnämndens uppgifter. Vid dessa diskussioner har ofta framhållits, att det vore i hög grad önskvärt, att det bleve föreskrivet, att särskild nykterhetsnämnd *skall* utses i varje större kommun. Gränsen synes därvid lämpligen kunna dragas så, att föreskriften gällde varje kommun, som har kommunalfullmäktige.

På grund av vad sålunda blivit anfört får jag hemställa,

att riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring i 3 § i lagen om behandling av alkoholister, att varje kommun, som har 1,500 innevånare eller däröver, blir skyldig att utse särskild nykterhetsnämnd; och anhålles, att vederbörande utskott ville formulera den härför erforderliga lagtexten.

Stockholm den 21 januari 1924.

K. J. Söderberg.

